

Sygn. akt III CZ 47/09

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa „W.” sp. z o.o.

przeciwko małoletniemu M.Ś. reprezentowanemu przez

przedstawiciela ustawowego L.Ś.

o uznanie czynności za bezskuteczną,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 10 grudnia 2009 r.,

zażalenia strony powodowej na wyrok Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

uchyla rozstrzygnięcie o nie obciążaniu pozwanego kosztami procesu i kosztami postępowania apelacyjnego, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt [...] (pkt 1 II i pkt 3) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2009 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego L.Ś., wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2008 r. Zażaleniem z dnia 19 czerwca 2009 r. strona powodowa – „W.” – Spółka z o.o. zaskarżyła zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2008 r. rozstrzygnięcie o kosztach sądowych (pkt 1.II i 3 tego wyroku) w zakresie, w jakim Sąd drugiej instancji nie obciążył pozwanego kosztami procesu na rzecz strony powodowej i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego (k. 403 akt). Skarżący wnosił o zmianę tego rozstrzygnięcia i zasądzenie na jego rzecz łącznej kwoty 15.908 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje – w tym kwoty 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, także za obie instancje. Skarżący kwestionuje zasadność zastosowania przepisu art. 102 k.p.c., przedstawiając i analizując sytuację majątkową małoletniego pozwanego i jego rodziców (przedstawicieli ustawowych). Dopuszczalność wniesionego zażalenia na rozstrzygnięcie o kosztach wywodzi z treści art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Należy zgodzić się ze skarżącym, że dopuszczalne jest zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2008 r. Zgodnie bowiem z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie Sądu drugiej instancji odnośnie do kosztów procesu, który nie byłby przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji.

Zaskarżeniem zostało objęte rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt 1.II i pkt 3 wyroku Sądu Apelacyjnego. Sąd ten nie obciążył pozwanego kosztami postępowania na rzecz strony powodowej (po zmianie zaskarżonego apelacją wyroku Sądu Okręgowego, pkt 1.II) i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego (pkt 3 wyroku). Uwzględniając zatem apelację strony powodowej, Sąd Apelacyjny nie obciążył pozwanego kosztami procesu w obu

instancjach. Stanowisko swoje uzasadnił faktem małoletności pozwanego i jego niewątpliwie trudną sytuacją materialno-bytową.

Uzasadnienie takie należy jednak uznać za zbyt ogólne i tym samym – nie odpowiadające kryterium właściwego uzasadnienia rozstrzygnięć sądowych, przewidzianych w art. 328 § 2 k.p.c. (w zw. z art. 361 k.p.c.). Przepis art. 102 k.p.c. jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych reguł obciążania stron kosztami procesu (art. 98 k.p.c.) i w związku z tym w uzasadnieniu rozstrzygnięcia zawierającego nie obciążenie strony kosztami procesu, powinny być jednak wskazane okoliczności mające stanowić „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.